
Uroczystość nadania Auli ANK imienia Doktora Sławomira Radonia

Dziś w Archiwum Narodowy w Krakowie miała miejsce uroczystość nadania Auli imienia Doktora Sławomira Radonia (1957–2011), wieloletniego dyrektora krakowskiego Archiwum Państwowego oraz Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

W wydarzeniu wzięli udział liczni goście, reprezentanci środowisk naukowych, archiwów zakładowych, zaprzyjaźnionych instytucji, a także rodzina, przyjaciele i współpracownicy dr. Sławomira Radonia.

Pan dr Paweł Pietrzyk Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych, przypomniał o zasługach dyrektora Radonia, w szczególności jego staraniach dotyczących budowy nowej siedziby Archiwum Narodowego w Krakowie. Prof. dr hab. Wojciech Krawczuk, Dyrektor Archiwum Narodowego w Krakowie w swoim wystąpieniu przybliżył życie i działalność dr. Radonia, podkreślając jego zaangażowanie w ochronę polskiego dziedzictwa dokumentacyjnego i rozwój archiwów państwowych w Polsce. W uroczystości wzięła również udział Pani dr Rita Majkowska, wieloletni, emerytowany Dyrektor Archiwum Nauki PAN i PAU, która omówiła współpracę naszych instytucji w okresie pełnienia funkcji dyrektora przez dr. Sławomira Radonia.

Pan dr Paweł Pietrzyk, Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych, podczas przemowy. Fot. Wojciech Staszkiwicz

Pan prof. dr hab. Wojciech Krawczuk Dyrektor Archiwum Narodowego w Krakowie. Fot. Wojciech Staszkiwicz

Pani dr Rita Majkowska - wieloletni, emerytowany Dyrektor Archiwum Nauki PAN i PAU. Fot. Wojciech Staszkiwicz

W imieniu Rodziny głos zabrał Pan Jerzy Radoń. Fot. Wojciech Staszkiwicz

Sławomir Radoń urodził się 8 stycznia 1957 r. w Biertowicach pod Krakowem, do którego przeprowadził się w 1966 r. Z wyróżnieniem ukończył studia historyczne na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w 1979 r., broniąc pracę magisterską „Samuel Zborowski – prawda i legenda”. W kolejnym roku rozpoczął studia doktoranckie w Instytucie Religioznawstwa UJ, które ukończył uzyskując tytuł doktora nauk humanistycznych na podstawie dysertacji doktorskiej „Polemika chrystologiczna Mikołaja Ciechowskiego z Socynianami na tle polskiego piśmiennictwa antyariańskiego”, pisanej pod kierunkiem prof. dr

hab. Ireny Kaniewskiej.

Swoje życie zawodowe związał z archiwami. 1 października 1984 r. podjął pracę w Archiwum Państwowym w Krakowie na stanowisku archiwisty. W tym czasie pogłębiał swoją wiedzę w zakresie archiwistyki, kolejno na kursie paleografii i dyplomatyki łacińskiej w Trapani na Sycylii, na międzynarodowym stażu archiwalnym w Archives Nationales w Paryżu czy w Instytucie Józefa Piłsudskiego w Nowym Jorku.

W październiku 1991 r. wygrał konkurs na stanowisko dyrektora Archiwum Państwowego w Krakowie, pozostając na tym stanowisku przez następnych 15 lat.

W uznaniu zasług na polu archiwistyki zaproszony został do Rady Archiwalnej przy Naczelnym Dyrektorsze Archiwów Państwowych, w której zasiadał w latach 1994-2005. Należał do komitetów redakcyjnych czasopism „Archeion” i „Archiwista Polski”. Od 2002 r. wchodził w skład Rady Naukowej Archiwum Nauki PAN i PAU w Krakowie. Od 1999 r. był członkiem Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej, pełniąc dwukrotnie funkcję jej przewodniczącego. Był też pomysłodawcą, założycielem i pierwszym redaktorem naczelnym „Krakowskiego Rocznika Archiwalnego”, ukazującego się nieprzerwanie od 1995 r.

Swoje życie zawodowe poświęcił archiwom. Już w 1984 roku rozpoczął pracę jako archiwista w Archiwum Państwowym w Krakowie, a w 1991 roku objął stanowisko jego dyrektora, które piastował przez 15 lat. Na stanowisko Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych został powołany 26 września 2006 r. przez Prezesa Rady Ministrów. W trakcie swojej kadencji podjął prace nad zmianą Ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach z 1983 r. Z jego inicjatywy opracowano pierwszą w archiwach państwowych Strategię Archiwów Państwowych na lata 2010-2020. Podejmował wiele działań w zakresie popularyzacji działalności archiwów państwowych i ich zasobów archiwalnych. W sposób szczególny zaangażował się w opracowanie założeń do Wieloletniego Programu Rządowego, w ramach którego miały być budowane nowe lub rozbudowywane dotychczasowe siedziby archiwów państwowych. Doprowadził do przekształcenia Archiwum Dokumentacji Mechanicznej w Narodowe Archiwum Cyfrowe, nowoczesny ośrodek kompetencyjny w zakresie archiwistyki cyfrowej.

Jego praca i zasługi zostały docenione licznymi odznaczeniami, w tym Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł w 2011 roku w wieku 54 lat po ciężkiej chorobie.